

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 12. Cur Deus suam homini similitudinem impresserit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

ad similitudinem suã conderet factor tuus? Attende igitur diligenter primæ cõditionis tuæ excellentiam, & venerandæ Trinitatis imaginem in te ipsa agnosce. Quin, vt doceat, quid sit ista Numinis & hominis vel imago, vel similitudo, addit: Considera nobilitatem tuã, quòd, sicut Deus ubique est totus, omnia viuificans, omnia mouens & gubernans: &, sicut Deus, est, viuit, & sapit; ita tu secundum modum tuum, es, viuis, & sapis: & sicut in Deo tres sunt personæ, Pater, Filius, & Spiritus sanctus; sic tu habes tres vires, scilicet intellectum, memoriam, & voluntatem.

§. XII.

Cur Deus suam homini similitudinem impresserit?

Principes, si rem quampiam vel saluam volunt, vel honoratam, insignia sua illi appendunt, sigillum imprimunt, ne violetur. Ita ex diuina imagine homini à Deo impressa, intelligimus, quantum in eum diuinæ authoritatis, dignitatis, maiestatis voluerit deriuare. Sua eum imagine insigniuit, vt ei cælum & terra seruire, vt Angeli ministrare, vt bestia obediare non dedignarentur, vt ipsi atri dæmones nocere non auderent; denique similem eum sibi fecit.

vt

vt esset, quem amaret, & à quo amaretur, cum similitudo sit mater amoris. Igitur sicut DEVS Euam Adæ sociam creauit, quia nullum animal simile illi erat, cum quo societatem, amicitiam, ac familiaritatem inire posset; ita, cum, inter omnes corporeas creaturas, nulla esset DEO similis, hominem sibi similem fecit, vt eius amicitia ac familiaritate gauderet, & quidem æternum gauderet, nam & in hoc etiam suam, in homine, agnouit & amauit imaginem, quia fecit eum æternitatis, infinitatis, beatitudinis, & diuinitatis quodammodo capacem. Hinc etsi alias res omnes à se creatas approbârit (*vidit enim Deus cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona*) de nulla tamen creatura corporea honorificentiùs locutus est, quàm de homine, de quo, per Salomonem, dixit: *Delicia mea esse cum filiis hominum*; DEVM videlicet vicissim diligentium. Nam, si DEVS creatam imaginem suam tantopere amat, quantopere erit ab homine ipsum increatum prototypon redamandum? Si, ob diuinam hanc imaginem, ac summæ maiestatis participationem, hominem omnes creaturæ reuerentur; quid par erit honoris ab homine Creatori suo

Gen. 1.

Prou. 8.

Y
exhi-

S. Bernard. de
interna
domo.
cap. 67.

Matth.
22. 21.

exhiberi? Nunquid & ipse homo operam dare debet, ut dignitatem suam, excellentiæque laudem conferuet, & venerandam Conditoris sui imaginem non contaminet? atque pro pulcherrima DEI similitudine, inducat foedissimam similitudinem diabolorum? Iterum verbis S. Bernardi hominem alloquor. *Intellige dignitatem tuam, nobilis creatura, quoniam non solum insignitas Dei imagine, verum etiam decorata similitudine; sigillum hoc tibi appressit, ut te, contra omnium creaturarum insultus muniret; imaginem suam tibi ita radicitus altèq; insculpsit, ut, salva tua substantia, signaculum hoc à te auferri non possit; quod, in Mineræ clypeo, æmulari potuit, Phidias, non imitari. Hoc sigillum, hæc imago, istud signaculum te monet, cuius sis Dominatoris. Ex inscriptione, & imagine nummi, Christus hanc sententiam tulit: *Dare Casari, qua Casaris sunt*: tu, ô homo, ex DEI imagine in te agnita, *Da Deo, qua Dei sunt*. Fur es, sacrilegus es, si ei te subducis. Imago animæ tuæ inscripta, dicit tibi, non esse tui juris, sed esse quid DEI proprium. *Da Deo, quod Dei est*. Creatura utique est Creatoris; filius Patris, seruus Domini, mi-*

les Ducis. Similitudo te monet, cuius sis. Imaginem DEI geris, vt filius tui Patris, cui amorem debes ac pietatem. Hæc imago, hoc signaculum, honorificum est, vt ita dicam, stigma, quo mancipium suum notauit: honorem igitur Domino tuo præsta; time eum, vt seruus, & omni studio reuerere. Hæc imago signum & tessera est tui Imperatoris, cui fidem, cui obedientiam, cui vitam debes. Ad extremum, sicut vrbium conditores, in medio ciuitatis à se extractæ, imaginem suam, è marmore, vel ære factam solent ponere, vt omnibus eam aspicientibus constet, quis fuerit ædificandæ vrbs author: sic omnipotens ille Vniuersi huius architectus, hominem, hoc est, imaginem suam, in medio mundi à se conditi collocavit, vt eam intuentes intelligerent, quisnam sit tanti operis fabricator, atque vel hinc discerent recto creaturarum vsu, ad principium suum, omnia reducere. Talem ergo DEVS hominem, talem homini terram, talem domum, talem suppellectilem dedit. Neq; opus est alio iudice, quando DEVS fert iudicium. Postquã hæc omnia condidit, *vidit Deus cuncta, Gen. 1.31. quæ fecerat, & erant valde bona.* Quin neq;

Y 2

i

pse

Pfal. 8. 1. ipse primus homo quidquam vidit, quod non laudaret, & ad quod, non exclamaret: *Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra?* Dominum vocauit, à quo ipse in terris, dominus factus est vniuersorum; nam quamdiu Deo seruiuit, cetera omnia illi quoque seruiunt. Postquam rebellis factus est, quid mirum, si ei etiam alia cœperunt rebellare?

CAPVT XIII.

An, &, quo pacto, Terra, Planta, Bestiæq;, ante, & post peccatum Adami, subiectæ, vel mutatae, hominib; infestæ factæ sint?

§. I.

Peccato terræ maledictio inducta.

**Pfal. 101,
15.**

Være merito aliquis possit, cur Propheta rex dicat: *Initio tu Domine, terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt celi?* An non utrumque initio fundauit? cur id non dicit de vtroque? Nimirum cælum ita mansit, sicut fuit initio fundatum; terra autem mutauit faciem suam, aut mutasse videri potest; postquam Adam exul à Paradiso eliminatus, terram mutauit. *Initio, eum primus homo*